

Hulde aan luitenant-generaal Jean-Marie Jockin

De voorzitter:

Waarde collega's,

We nemen vandaag afscheid van de Militaire Commandant van het Paleis der Natie, luitenant-generaal Jean-Marie Jockin, die op 31 maart eerstkomend met pensioen gaat.

Luitenant-generaal Jockin werd geboren in 1949 in Lanaye, een Maasdorpje in de provincie Luik. Na zijn opleiding aan de Koninklijke Militaire School begon hij zijn loopbaan bij het Tweede Bataljon Karabiniers-Wielrijders. Van 1978 tot 1983 was hij verbonden aan de Infanterieschool in Aarlen, waar hij de onderluitenanten opleidde en voor de studiedienst werkte. Na de vormingscursus voor hoofdofficieren te hebben gevolgd aan het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie bekleedde kapitein Jockin verschillende functies bij de 17de Pantserbrigade. Van 1988 tot 1990 was majoor Jockin Officier Operaties op de Staf van de Binnenlandse Strijdkrachten en van 1990 tot 1992 voerde hij het bevel over het Tweede Bataljon Karabiniers-Wielrijders.

In maart 1992 voerde luitenant-kolonel Jockin het bevel over het eerste Belgisch-Luxemburgs bataljon dat in ex-Joegoslavië ontplooid werd in het kader van de United Nations Protection Force.

Na professoraten aan het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie en aan de Koninklijke Militaire School werd Jean-Marie Jockin in november 1997 Stafchef van het Operationeel Commando van de Landmacht en in maart 2000 Generaal Adjunct in het Intermachten Territoriaal Commando. Van januari 2002 tot december 2009 was luitenant-generaal Jockin Vice-Chef Defensie. In die functie was hij, van januari 2007 tot december 2009, Militair Vertegenwoordiger van België bij het Militair Comité van de NAVO. Vanaf 1 januari 2010, ten slotte, fungeerde luitenant-generaal Jockin als Militair Commandant van het Paleis der Natie.

Steunend op zijn ervaring bij Defensie heeft generaal Jockin zich tactvol en efficiënt ingezet voor de beveiliging van het Parlement en voor het beheer van het gedetacheerde personeel, waarbij hij steeds veel aandacht heeft gehad voor het welzijn van zijn manschappen. Onder zijn impuls kreeg het leger opnieuw een grotere rol bij de bewaking en de beveiliging van het Parlement en van de officiële gebouwen in de parlementaire zone. Generaal Jockin slaagde erin de dienst Veiligheid dermate te organiseren dat een privatisering ervan kon worden vermeden. En dat is niet het enige voordeel.

Het ligt niet in de aard van luitenant-generaal Jockin om na zijn pensionering van een rustige oude dag te genieten. Hij is momenteel volop bezig de huizen van zijn zoon en zijn dochter te renoveren. Hij is lid van een gastronomische *confrerie*, woont regelmatig toneelvoorstellingen bij en is een fervent fietser. En natuurlijk heeft hij ook zijn familie, en dan vooral zijn geliefde kleinkinderen, aan wie hij nu eindelijk wat meer tijd zal kunnen besteden.

In naam van de assemblee wil ik u, generaal Jockin, oprecht danken voor wat u voor ons gedaan heeft. Uw onophoudelijke inzet, maar ook uw vriendelijkheid en uw welgemoedheid zullen ons bijblijven. We wensen u van harte alle geluk toe in uw verdere leven!
(Applaus op alle banken)